

Bên Tách Trà: Chuyện Bầu Cử Tổng Thống Hoa Kỳ Năm 2020

Bùi Phạm Thành

Trong lịch sử của Hoa Kỳ từ thời lập quốc đến nay đã có 45 vị tổng thống, được dân bầu chọn qua một cuộc bầu cử tổng quát được tổ chức mỗi 4 năm. Hầu hết các vị tổng thống được dân bầu chọn đều là đại diện của một trong hai đảng chính trị chính thức và lớn nhất là đảng Dân Chủ và Cộng Hoà.

Thông thường thì việc thay đổi người ở chức vụ tổng thống không bao giờ xảy ra việc rắc rối. Thế nhưng đến khi ông Donald Trump đắc cử chức vụ tổng thống đời thứ 45, với nhiệm kỳ 2017-2021, thì hỗn loạn chính trị do đảng Dân Chủ với sự hỗ trợ của giới truyền thông thiên tả, liên tục đã phá từ ngày đầu tiên nhậm chức cho đến hiện tại. Lịch sử Hoa Kỳ sẽ phê phán chuyện này sau khi mọi việc đã trôi qua.

Tuy nhiên, trong khi chờ đợi sự phê phán của lịch sử, chúng ta có quyền nhìn vào những tin tức, những diễn tiến đã và đang xảy ra để tự tìm hiểu để bình luận về việc làm của hai đảng Dân Chủ và Cộng Hoà, để rút ra một bài học hoặc trình bày một quan điểm giúp cho việc chọn lựa một vị tổng thống của nhiệm kỳ kế tiếp cho Hoa Kỳ.

Một câu hỏi thường được đặt ra là tại sao có những người "ghét" ông Trump ngay sau khi ông được dân chúng chọn làm tổng thống? Hầu hết các câu trả lời được tóm tắt như sau:

Ông Trump là người không có kinh nghiệm về chính trị nhưng lại đánh bại tất cả ứng cử viên cùng đảng Cộng Hoà, và sau cùng đánh bại cả ứng cử viên của đảng Dân Chủ để trở thành tổng thống Hoa Kỳ.

Đây có thể là điều khiến ông Trump trở thành "kẻ đáng ghét" của cả hai giới chính trị gia và truyền thông chuyên nghiệp.

Trong khi hai giới chuyên nghiệp nói trên đều đã ước tính và tuyên truyền mạnh mẽ về kết quả của cuộc bầu cử là bà Hillary Clinton đại diện cho đảng Dân Chủ sẽ thắng, thế nhưng kết quả lại hoàn toàn trái ngược. Điều này khiến dân chúng mất tin tưởng vào các bình luận, quảng cáo, tuyên truyền, thăm dò ý kiến ... của giới truyền thông chuyên nghiệp.

Trong thế chế dân chủ phân quyền thì có Lập Pháp, Hành Pháp và Tư Pháp. Giới truyền thông chuyên nghiệp vẫn được (hay tự) xem là "quyền lực thứ tư", có nhiệm vụ thông tin và hướng dẫn quần chúng. Thế nhưng sự thắng cử của ông Trump đã làm quyền lực này sụp đổ, và thường được nhắc đến là chuyên môn loan "tin giả - fake news".

Đồng thời giới "chính trị gia chuyên nghiệp" của đảng Dân Chủ, sau khi thất bại thì dùng mọi thủ đoạn để tìm cách lật đổ ông Trump, nhưng tất cả đều thất bại, hầu hết đã trở thành những trò hề lộ bịch trên sân khấu chính trị. Ông Trump là người không hành xử hay ăn nói như một chính khách, một chính trị gia hay một nhà ngoại giao chuyên nghiệp. Điều này có thể hầu hết chúng ta đều nhận thấy, vì ông Trump thường lên tiếng hoặc tranh cãi với bất cứ ai, về bất cứ chuyện gì.

Thông thường thì ở cương vị lãnh đạo hay chức vụ cao thì nên để cho những người cấp dưới, chuyên môn về ngoại giao hay truyền thông diễn đạt ý kiến của mình. Ông Trump, dường như, lúc nào cũng tự ý đáp trả, nêu ý kiến, hoặc tranh luận với bất cứ ai mà không hề hỏi ý của các người phụ tá chuyên môn. Thích ai thì nói thẳng và không thích ai thì cũng chỉ thẳng mặt, nêu thẳng tên.

Những lời tuyên bố vội vàng, nhiều khi có cả những từ ngữ nặng nề để chê bai hoặc chế nhạo đối phương, thường bị báo chí tìm cách giải thích ngược xuôi để phê bình, chỉ trích, và đưa đến tranh luận không cần thiết giữa một vị tổng thống và các ký giả của một vài tờ báo hay cơ quan truyền thông vốn dĩ đã không có cảm tình với ông. Công bằng mà nói đó là cái "tật" của ông Trump. Bệnh thì có thể khỏi chứ "tật" thì không thể chữa. Nhà Phật gọi là "khẩu nghiệp" và ông bà ta gọi đó là "vạ mồm, vạ miệng."

Có một số người đã lên tiếng "ghét" ông Trump chỉ vì về vấn đề nói trên, và gọi ông là người ăn nói "sỗ sàng", "mất tư cách" hay "bất lịch sự" ... Thế nhưng họ lại quên rằng "ngôn ngữ ngoại giao là con dao hai lưỡi" và "ngôn ngữ chính trị là sự đối trá và lường gạt trắng trợn."

Con người ta thường thích nghe lời nói ngọt ngào, xuôi tai mà quên rằng ông bà ta đã dặn "mật ngọt chết ruồi" mà chỉ thích được nghe những "Lời nói êm tai hay vừa lòng." Thế cho nên có người "ghét" ông Trump về phương diện ăn nói thì cũng chẳng nên lấy đó làm lạ. Chúng ta nên đánh giá con người qua việc làm hơn là qua lời nói.

Ông Trump hành xử như một thương gia khi đối đầu hay thương lượng với các nguyên thủ của quốc gia khác, bạn cũng như thù, lúc nào cũng chỉ muốn công bằng trong sự trao đổi hoặc đem thắng lợi về cho quốc gia.

Đây là một đặc điểm của ông Trump, có vẻ cực đoan nhưng đúng với chủ trương "Hoa Kỳ trước hết". Nào có khác gì với lời của ông bà chúng ta từng nói "Lo việc trong nhà trước đã, rồi mới đến chuyện ngoài đường." Cổ ngữ cũng có câu "Tê gia, trị quốc, bình thiên hạ" mà chúng ta vẫn thường nghe, nhưng không nhớ.

Trong trường hợp này, ông Trump đã trở thành "vị tổng thống Hoa Kỳ đáng ghét" trong cái nhìn của những quốc gia lâu nay vẫn xem Hoa Kỳ là "kho bạc", lúc nào cũng sẵn tiền để trang trải, tiếp tế cho những quốc gia khác, từ Đông qua Tây, từ Âu sang Á, kể cả các quốc gia hùng mạnh của Âu châu. Tất cả các cơ quan và tổ chức quốc tế như NATO, WTO, WHO, UN ... đều trông cậy vào sự đóng góp tiền bạc cũng như nhân lực của Hoa Kỳ, điều này không thay đổi qua các đời tổng thống Hoa Kỳ từ sau hai cuộc thế chiến.

Có thể nói:

- Ở đâu có chiến tranh, ở đó có binh sĩ Hoa Kỳ đổ máu và hy sinh tính mạng.
- Ở đâu có sự thiếu thốn, ở đó sẽ được nhận tiền, thực phẩm và nhân lực của Hoa Kỳ.
- Ở đâu có tổ chức quốc tế, ở đó có sự đóng góp tài chánh to lớn nhất của Hoa Kỳ.

Nếu những ai trong chúng ta hiện có con em đang cầm súng tham dự chiến tranh ở đâu đó ngoài nước Mỹ thì mỗi ngày có ăn ngon ngủ yên hay chẳng? Có bao giờ thắc mắc tại sao thanh niên Hoa Kỳ phải cầm súng chiến đấu ở những vùng đất xa xôi, những nơi mà chúng ta chưa chắc đã biết nó nằm ở nơi nào trên bản đồ thế giới, nơi mà con người và ngôn ngữ cũng như tập tục đều hoàn toàn xa lạ với chúng ta. Đó là chưa nói đến việc bị thương hoặc tử trận.

Nếu chúng ta đồng ý với chuyện hy sinh cả tiền bạc và sinh mạng của người Hoa Kỳ, thì ít ra Hoa Kỳ cũng phải hưởng được lợi ích gì trong đó như chặn đứng được làn sóng xâm lăng của Tàu cộng, và như thế cái lợi ích của quốc gia nếu không được xem là "trước hết", thì ít ra cũng không ở hàng "đội xô".

Chỉ cho đến khi ông Trump lên làm tổng thống thì mới có sự "xét lại" cho cân xứng trong việc trao đổi kinh tế và quân sự. Hiển nhiên sự thay đổi này đã khiến các nhà lãnh đạo quốc tế xem ông Trump là người "đáng ghét", hoặc tệ hơn nữa là một người nhà giàu "keo kiệt."

Là công dân Hoa Kỳ, có khi nào chúng ta tự hỏi rằng tại sao chính phủ Hoa Kỳ lại giúp người nước ngoài, trong khi trong nước vẫn còn biết bao nhiêu người cần được giúp đỡ?

Có lẽ chúng ta đều mang một thứ bệnh "khôn nhà, dại chợ" hoặc sợ bị xem là "nhà giàu keo kiệt", mà cứ công lưng làm việc và đóng thuế cho chính phủ đem vung tiền ra nuôi người thập phương, bất kể giàu nghèo. Để làm gì? May ra thì được tiếng khen. Thế nhưng ông bà ta có câu "Được tiếng khen ho hen chẳng còn" là để răn dạy về việc này, vậy mà nghe tai này chạy qua tai kia, mấy ai nhớ. Có thể trong chúng ta có những người có tấm lòng "vĩ đại" luôn xem kẻ khác quan trọng hơn mình, hoặc theo triết lý "ta là người đáng ghét" nên không thích câu "Hoa Kỳ trên hết" mà chỉ muốn

*"Thứ nhất là đũa đen xì,
Thứ nhì thằng chệt, Hoa Kỳ hạng ba."*

Cá nhân chúng tôi phản đối chuyện phân chia thứ hạng hay giai cấp, đồng thời cũng không muốn bị xếp vào hạng "đội xô", quý vị nào đồng ý xin đưa tay lên. ...

Tuy ông Trump có ba điều "đáng ghét", nhưng sự thành công và thắng lợi do ông đem lại cho quốc gia Hoa Kỳ cũng không mấy người tiên nhiệm có thể so sánh được. Điều đáng để ý là ông đã làm cho nền kinh tế Hoa Kỳ, trước cơn đại dịch, phát triển chưa từng thấy trong lịch sử. Chỉ số của thị trường chứng khoán lên như điều gặp gió, và số phần trăm của của người thất nghiệp xuống thấp chưa từng thấy. Và nhất là sự "kính nể" của các nhà lãnh đạo thế giới đối với cá nhân ông Trump và quốc gia Hoa Kỳ chưa từng được ghi nhận trong lịch sử hơn hai trăm năm lập quốc của Hoa Kỳ. Ông Trump là lãnh tụ quốc gia duy nhất trên thế giới được các quốc gia khác tiếp đón nồng hậu như một vị hoàng đế.

Hình ảnh tiếp đón ông Trump ở Tàu cộng và Nam Hàn có lẽ không bao giờ tái diễn với bất cứ một quốc khách nào khác, ở bất cứ nơi nào trên thế giới. Hoàn toàn trái ngược với ông Obama, phải xuống máy bay bằng "cửa hậu" khi ghé Tàu tham dự đại hội quốc tế, ngay cả khi ghé Việt Nam cũng chỉ được tiếp đón bởi cấp bộ trưởng, không có tiệc khoản đãi một vị nguyên thủ quốc gia, để phải ngồi ăn bát bún chả ở một quán ăn bình dân với khách hàng xung quanh chẳng ai thèm để ý, nói chi đến việc xin chữ ký. Đây là một cuộc dàn cảnh tệ hại, rẻ tiền nhất và sau đó được các "bôi bút" tâng bốc là bình dân! Tuy nhiên chỉ viết được một vài câu ngắn ngủi rồi lờ đi kéo dân chúng nhìn ra sự thật thì xấu hổ biết chừng nào.

Nói đến việc chống Tàu cộng và ngăn cản sự xâm lăng của lý thuyết cộng sản lỗi thời do Tàu cộng cầm đầu thì phải công nhận rằng ngoài tổng thống Donald Trump ra, không có bất cứ một nguyên thủ quốc gia nào khác trên thế giới dám có những lời nói đi đôi với hành động chống Tàu cộng. Những việc mới nhất trong tháng 7 năm 2020:

Phủ nhận hầu hết các lời tuyên bố về chủ quyền biển đảo của Tàu cộng ở Biển Đông, và gọi việc làm của Tàu cộng ở vùng này là phi pháp.Đưa hai Hàng Không Mẫu Hạm USS Nimitz và USS Ronald Reagan cùng với hạm đội tấn công và hai phi đội Air Wing 5 và Air Wing 17 vào tập trận và tuần tra ở vùng biển Ấn Độ - Thái Bình Dương.

Hai vị bộ trưởng Tư Pháp và Ngoại Giao đã đọc những bài diễn văn vạch trần các thủ đoạn xâm lăng và mộng thống trị thế giới của Tàu cộng, kêu gọi các xí nghiệp lớn của Hoa Kỳ đặt an ninh quốc gia lên trên lợi nhuận của công ty; cũng như kêu gọi sự hợp tác của thế giới tự do, nhất là châu Âu, tiếp tay với Hoa Kỳ để chống lại Tàu cộng và lý thuyết cộng sản đang được Tàu cộng mạnh mẽ phổ biến.

Chắc chúng ta còn nhớ bài diễn văn độc đáo "Tear down this wall - Phá đổ bức tường này đi" của tổng thống Ronald Reagan, tháng 6 năm 1987, trước bức tường Berlin, đã khiến bức tường sụp đổ và sau đó kéo theo cả đảng cộng sản Nga. Hy vọng rằng những lời tuyên bố mạnh mẽ của chính phủ ông Trump sẽ đem lại kết quả tương tự, nếu không dẹp bỏ được Tàu cộng thì cũng khiến chúng rút lui về vị trí cũ, bỏ mộng xâm lăng làm bá chủ thế giới.

Đóng cửa Lãnh sự quán của Tàu cộng ở Houston, Texas, với lý do đây là một ổ gián điệp và trung tâm của những kẻ chuyên ăn cắp tài sản trí tuệ của Hoa Kỳ. Lùng bắt những sinh viên và khoa học gia Tàu hoặc làm việc cho Tàu cộng xâm nhập vào các trường đại học và xí nghiệp có kỹ thuật cao để ăn cắp tài sản trí tuệ.

Trong khi đó, có thể nói "Obama là một nguyên thủ quốc gia có thái độ hèn kém và bị ngoại quốc xem thường, khinh bỉ nhất trong lịch sử của nhân loại." Ngay cả Việt Bá Vương Câu Tiễn trong cổ sử của Tàu cũng chỉ nhận nhục để phục quốc, báo thù; chứ sự chịu đựng nhục nhã của Obama chẳng mang lại lợi ích gì, mà trái lại đem đến toàn là thua thiệt và nhục nhã cho quốc gia dân tộc Hoa Kỳ.

Một điều tệ hại nữa của Obama là ngoài việc đi lạy van, quy lụy khắp thế giới mà chẳng được gì, mà còn bị coi thường, khinh rẻ. Ngay trong nước cũng chẳng làm được gì cho những người cùng màu da với ông ta trong suốt 8 năm "ghế trên ngôi tốt..." Bây giờ thì lại lập hội, lập nhóm, nói xấu tổng thống dân cử kế nhiệm, khuyến khích "xuống đường" đòi công bằng "đen-trắng" trong một quốc gia Hiệp Chúng Quốc, đủ màu da, đủ loại ngôn ngữ.

Xem ra thì đúng là chuyện vừa ngớ ngẩn, vừa buồn cười ... ra nước mắt. Thế mà đám "bôi bút" vẫn tung hô. Ngay cả bài viết sau khi có các cuộc biểu tình bạo động của người Mỹ gốc Phi châu cũng được tán tụng. Thế nhưng khi đọc kỹ thì giật mình, vì đây là lời khích động dân da màu lợi dụng tình thế để làm khó dễ chính quyền địa phương. Thế cho nên tất cả đều "tịt ngòi", ngậm tằm, không dám hó hé gì nữa cả.

Giới truyền thông cánh hữu cũng bỏ qua, không thèm nhắc tới chuyện "ruồi bu" này nữa. Nếu ngày xưa Obama không làm chính trị mà hành nghề luật sư hình sự thì chắc chẳng ít người phải ngồi tù một cách oan uổng. Như rũi thay cho nước Mỹ, ông Obama lại nhẩy vào chính trị và lên tới chức tổng thống, thế cho nên tai hại đến cả nước và nền kinh tế, chính trị và quân sự tụt xuống quá thấp, khiến Tàu cộng coi thường. Chúng ta có thể bị giới truyền thông làm lạc hướng và quên những chuyện đó, thế nhưng lịch sử sẽ không quên ghi chép để đời sau phê phán. Với nhân gian thì

*"Trăm năm bia đá cũng mòn,
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ."*

Chuyện thời sự là như thế, nhưng lý luận và chứng minh bao nhiêu chẳng nữa thì cũng khó có thể thay đổi được sự "thương" hay "ghét" ông Trump đã có sẵn trong ý nghĩ của người đối diện. Thế nhưng khi phải lựa chọn giữa hai người đại diện cho hai đảng Dân Chủ và Cộng Hoà để hướng dẫn Hoa Kỳ và thế giới tự do đối đầu với Tàu cộng là điều quan trọng. Ông Biden cũng có những điều "đáng ghét" như nhất định cắt viện trợ quân sự cho chính phủ miền nam Việt Nam để chống cộng sản bắc Việt, cho dù tổng thống Nixon đã hứa hẹn.

Đồng thời ông ta cũng là người chống đối việc tiếp nhận người Việt di tản được định cư ở Hoa Kỳ với lời tuyên bố vô lương tâm "Hoa Kỳ không có trách nhiệm gì đối với những người Việt di tản này." Thế nhưng lại hùng hổ tranh đấu cho việc tiếp nhận những người di dân bất hợp pháp vào Hoa Kỳ. Và điều "đáng ghét" hay có thể gọi là "đáng lo ngại" về tài ăn nói lấp bấp như đũa tre lên ba hay ông già mất trí thì làm sao mà dẫn dắt con dân Hoa Kỳ được! Chán thật!

Xem ra ông Trump và ông Biden, cả hai đều có điểm "đáng ghét". Thế nhưng thành ngữ tây phương có câu "choose the lesser between two evils - chọn một kẻ ít gây nguy hại giữa hai con quỷ" dựa theo sử thi của Hy Lạp về việc vua Odysseus phải chọn lựa hướng đi ít thiệt hại nhất để vượt qua một eo biển mà hai đầu đều bị trấn giữ bởi hai con quỷ hung dữ.

Điều cần nhắc ở đây là hơn 2,800 năm về trước, người Hy Lạp đã dùng câu chuyện này như một ngụ ngôn về cách xử thế, chọn lựa cho người đời. Hơn 2,800 năm về sau mà chúng ta không hiểu được ý nghĩa của lời khuyên đó thì hiển nhiên là đã "đi ngược lại sự tiến hoá của con người." Hay văn về một chút thì gọi là "Bao ngàn năm mới thành người, Phút giây chậm nghĩ thành đười ươi ngay."

Ngày 3 tháng 11 tới đây, chúng ta cũng sẽ phải chọn một trong hai kẻ "đáng ghét" vào chức vụ tổng thống Hoa Kỳ:

Donald Trump là kẻ "đáng ghét" nhưng đã làm cho dân giàu, nước mạnh, "Make American Great Again" và được các nguyên thủ quốc gia trên thế giới "ghét thì có ghét nhưng rất nể sợ." Kể cả những lãnh tụ hung tợn, không kém gì quỷ sứ, như Tập Cận Bình của Tàu cộng, Kim Jong-un của Bắc Hàn, Vladimir Putin của Nga, Ali Khamenei của Iran ... đều phải "né tránh" ông Trump, một người "dám nói, dám làm, và khi làm thì làm đến nơi đến chốn."

Lịch sử cận đại đã chứng minh ông Trump là người có khả năng và uy thế để chặn đứng làn sóng xâm lăng thế giới của Tàu cộng, với chiến lược "đánh vào chỗ yếu, đó là kinh tế của Tàu cộng." Joe Biden không những là kẻ "đáng ghét" mà đồng thời chỉ là "bản sao" (thuộc về loại "tam sao thất bản") của Obama.

Riêng đối với người Việt Nam tị nạn cộng sản thì ông Biden này còn có thêm một điều điều "đáng ghét" hơn cả là đã từng tuyên bố là không thích, không muốn giúp gì cho người Việt Nam trong thời gian "thập tử nhất sinh" tìm đường chạy trốn cộng sản trong những ngày cuối tháng 4 năm 1975, với những câu nói tàn nhẫn, vô nhân đạo, để đời:

- Hoa Kỳ không có trách nhiệm, đạo đức hay bất cứ điều gì khác, là phải giúp di tản người dân nước ngoài. (the U.S. had no obligation, moral or otherwise, to evacuate foreign nationals.)

- Hoa Kỳ không có trách nhiệm phải cứu 1 người hay 100,001 người dân miền nam Việt Nam. (the United States has no obligation to evacuate one, or 100,001, South Vietnamese.)

- Tôi sẽ bỏ phiếu thuận cho bất kỳ số tiền nào để đưa người Mỹ về nước. Tôi không muốn lẫn lộn với việc dùng nó để đưa người Việt Nam ra ngoài. (I will vote for any amount for getting the Americans out. I don't want it mixed with getting the Vietnamese out.)

Với lòng dạ và những câu nói đó của Joe Biden, đối với tình trạng của miền Nam Việt Nam lúc bấy giờ, thì sự sống sót của những người Việt Nam may mắn di tản được qua các quốc gia tự do có thể được xem là "phép lạ." Đồng thời sự tù đày và cái chết của những người bị bỏ rơi phải được xem là những đày đoạ nhục hình, hay cái chết oan khiên, tức tưởi bởi bàn tay của những kẻ tàn ác, vô nhân đạo, trong đó có Joe Biden.

Thế cho nên, người Việt Nam tị nạn cộng sản mà bỏ phiếu cho Joe Biden là, một lần nữa, cười vào mặt những người cựu "tù nhân cải tạo", hay xỉ nhục vào linh hồn của thân nhân hay đồng bào Việt Nam vốn đã chết oan sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, tang thương và kinh hoàng đó.

Cá nhân ông Biden thì tháng 11 tới đây sẽ được 78 tuổi, cái tuổi của người già "gần đất xa trời", đã cho thấy sự thoái hoá của trí óc, nói năng ảm ớ, lắp bắp, sai trật lung tung thì làm sao có thể đối đầu với các tay chính trị lão luyện và quý quyết như Tập Cận Bình và Vladimir Putin.

Quý vị muốn biết "khả năng" ăn nói ảm ớ và lắp bắp của Biden ra sao thì cứ vào Google mà tìm (search) với câu Joe Biden gaffe, khi có kết quả rồi bấm vào phần videos thì sẽ thấy tận mắt, nghe tận tai, ngay cả CNN, Washington Post, Times, NewsWeek, New York Time ... cũng nói về cái những "cái tật" nói năng bậy bạ và sò mó, hít hà lung tung của Biden. Kế tiếp là search câu Joe Biden touching young girls, thì sẽ thấy (xem links ở phần tham khảo ở cuối bài). Đọc bài viết thì còn có thể không tin vì biết đâu là fake news, thế nhưng đây là phim ảnh, có thể mắt thấy, tai nghe.

Ông bà ta có câu "Cháy nhà hàng xóm, bình chân như vại", hành động của Biden đối với gia đình người khác thì cũng có nhiều người lên tiếng bào chữa hoặc giải thích linh tinh. Thế nhưng, thử đặt trường hợp đó xảy ra cho vợ và con gái của quý vị thì quý vị sẽ tính sao? Rất mong được nghe những lời giải thích (hay giải không thích) hùng hồn và hữu lý của những người "cũng liêu nhảm mắt đưa chân" để ủng hộ Biden.

Hơn nữa, ông Biden lại có khuynh hướng ngả theo "Xã Hội Chủ Nghĩa" khi dùng dân biểu Alexandria Ocasio-Cortez và Thượng nghị sĩ Bernie Sanders làm cố vấn. Có lẽ chúng ta vẫn còn nhớ đến cái "Xã Hội Chủ Nghĩa" mà chúng ta đã phải áp dụng kế thứ "36 - Tàu vi thượng sách", vất giở lên cổ để chạy trốn, chẳng lẽ bây giờ lại muốn quàng gông vào cổ hoặc chui đầu vào rọ hay sao?

Tưởng cũng nên nhắc lại ở đây một quan điểm nhân gian về người lãnh đạo: "Người lãnh đạo là người làm cho dân giàu, nước mạnh, quốc gia an ninh thái bình, muôn dân hạnh phúc." Và người lãnh đạo, hay bất cứ ai khác, đều được đánh giá bằng việc làm trong quá khứ, chứ không phải vào những lời hứa hẹn ở tương lai. Thế cho nên khi phải chọn một người lãnh đạo giữa "hai người đáng ghét" thì chúng ta nên nhìn vào quá khứ của họ cùng với tình hình an ninh của quốc gia (cũng như cả thế giới) hiện nay, để cân nhắc cho việc chọn lựa.

Có thể nói "trong đầu người nào cũng có đầy ắp những lý do để chọn người này hay người kia, nói thêm bao nhiêu lý do khác cũng chỉ bằng thừa", đó cũng giống như câu chuyện Thiền "tách trà đã đầy rồi thì không thể rót thêm gì được nữa."

Tuy hiểu như thế, nhưng chúng tôi cũng xin rót mời quý vị một tách trà mới, với vài điều cần nhắc lại:

Chúng ta đã sẵn sàng quên cái quá khứ kinh hoàng của ngày 30 tháng 4 năm 1975 để giang tay tiếp nhận "Xã Hội Chủ Nghĩa" và tiếp tục lệ thuộc vào Tàu cộng hay chưa? Những cựu tù nhân đã từng trải qua những năm tháng dài trong trại tù "cải tạo" của cộng sản VN, hoặc những người đã trải qua sự kinh hoàng của cuộc vượt

biên hay vượt biển, đã sẵn sàng gột rửa ký ức đau thương để khoác vai song hành với "Xã Hội Chủ Nghĩa" và Tàu cộng hay chưa?

Hoa Kỳ đã dẫn đầu việc mở rộng vòng tay tiếp nhận Tàu cộng với hy vọng rằng chúng sẽ hấp thụ được nguyên lý cao đẹp của thế giới tự do. Thế nhưng chưa đầy 20 năm sau, cả thế giới bị xâm lăng, lệ thuộc, hay trở thành con nợ của Tàu cộng. Tổ tiên chúng ta đã hiên ngang chống Tàu xâm lược, chẳng lẽ ngày nay, hơn 4000 năm sau, chúng ta lại bắt chước những kẻ "hèn với giặc, ác với dân" để một lần nữa làm nô lệ cho giặc Tàu hay sao? Và một điều rất quan trọng là chúng ta đã sẵn sàng đứng sau lưng một ông già ngớ ngẩn mặc áo "Xã Hội Chủ Nghĩa" để đối phó với Tàu cộng, Bắc Hàn, Nga và Iran hay chưa? Hay là "Cũng liều nhắm mắt đưa chân" để cùng "Xuống Hố Cả Nút"?

Nào, xin mời quý vị, chúng ta hãy cùng nhau uống cạn tách trà này.

Trong khi dùng trà, chúng ta hãy cùng nghe lời tuyên bố của ông William Barr, Bộ trưởng Tư pháp (Attorney General) và Ngoại Trưởng Mike Pompeo của Hoa Kỳ, đọc diễn văn vạch trần mưu mô của Tàu cộng, với lời thông dịch qua Việt ngữ của DTV.

Bùi Phạm Thành
(Đặc San Lâm Viên)

Tham khảo:

'The US has no obligation': Biden fought to keep Vietnamese refugees out of the US
<https://www.washingtonexaminer.com/.../the-us-has-no-obligati...>

Fourth branch of government

https://en.wikipedia.org/wiki/Fourth_branch_of_government...

List of presidents of the United States

https://en.wikipedia.org/.../List_of_presidents_of_the_United...

CNN: Biden's presidential candidacy questioned after gaffes

<https://www.youtube.com/watch...>

Joe Biden Gaffe

<https://www.google.com/search...>

Joe Biden touching young girls

<https://www.google.com/search...>

Is Joe Biden a sexual predator?

<https://twitter.com/i/events/930120742422716416?lang=en>

Chinese students and researchers arrested

<https://www.google.com/search...>

Attorney General William Barr Delivers Remarks on China

<https://www.youtube.com/watch?v=3cjcQuu5nP8>

Secretary of States Mike Pompeo Delivers a Speech at the Richard Nixon Presidential Library

<https://www.youtube.com/watch?v=7azj-t0gtPM>